

Bài dẫn một số bài hát cho Vọng Giáng Sinh

- 1. Tiếng Hát Thiên Thần:** Kể từ một đêm đông giá lạnh trên cánh đồng hoang cỏ vắng Bê-lem hơn 2000 năm về trước, một Hài Nhi đã trở nên quà tặng cho con người từ tay Thiên Chúa. Thật thế, ngay từ khi cánh cửa thiên đàng khép lại đằng sau, với thiên sứ cầm kiếm lửa canh gác, loài người đã bước đi trong u tối, với một nỗi khát khao mong đợi một lời hứa sẽ được thực hiện: “Một Hài Nhi sẽ được sinh ra, và chính Ngài sẽ là Đấng Cứu Tinh”. Ngày lại ngày, nhân loại đã bước đi trong hy vọng, đã khắc khoải đợi chờ. Họ đã ước mơ dệt mộng về một ngày mai tương bừng ánh sáng, ngày được thoát ách nô lệ, ngày chiến thắng hải hoàn dưới triều đại của một Minh Quân bách chiến bách thắng. Trải dài qua biết bao thế hệ, con người ngày đêm ngược mắt về trời cao cầu xin cho Đấng Cứu Tinh mau xuất hiện, cho đêm tối mau qua, và cho ánh thiếu quang mau tới. Và rồi ngày ấy đã đến vào một đêm không ai ngờ tới, trong 1 túp lều xiêu vẹo bên rìa làng Bê-lem, với 1 dấu chỉ đơn sơ của thiên sứ cho đoàn mục đồng “Một Hài Nhi vẫn tã nằm trong máng lừa”. Chỉ có thế thôi, Đấng Cứu Tinh đã đến, không kèn không trống, không oai phong lẫm liệt tiền hô hậu ủng, không người tiếp rước. Có chăng chỉ là đoàn mục đồng đơn sơ lặng quỳ chiêm bái, với tiếng thiên thần hân hoan ca hát “Vinh Danh Chúa chín trời cao thẳm, Bình An cho người thế lòng ngay”. Xin hãy cùng cất lên một lần nữa Tiếng Hát Thiên Thần như là lời chúc lành đêm giáng sinh xưa vẫn còn mãi vang vọng trong lòng trần thế, để mỗi dịp Giáng Sinh về, lại thánh thót cất lên thành lời ca vui bất tận mừng sinh nhật Chúa Ngôi Hai đã được sinh ra cho chúng ta.
- 2. Mùa Đông Năm Ấy:** Theo dấu chỉ của thiên thần, các mục đồng đã vội vàng chạy đến viếng thăm Hài Nhi rét run trong máng cỏ hang lừa. Họ đơn sơ đón nhận lời loan báo mà không cần lý luận. Họ chấp nhận những gì Thiên Chúa cho xảy ra, và không đòi phải theo lý luận của mình. Họ tới viếng thăm theo kiểu nhà nghèo, không lễ vật, không rình rang khách sáo, nhưng chỉ với chính con người và lòng thành của họ, để rồi họ lại ra đi, chẳng được gì nếu không kể đến sự biến đổi thâm sâu, niềm vui thiêng liêng mà con người xa hoa trí thức không thể cân đo đong đếm được. Và còn nữa, các đạo sĩ phương Đông, lần theo 1 dấu chỉ xem ra vô tưởng khác là một ngôi sao dẫn đường khi tỏ khi mờ, khi mất dấu lạc lối dỗi theo, để tìm đến kính bái một Vị Vua không ngai vàng, không lâu đài thành quách. Họ đã không theo lễ thói kiếm tìm nơi cung điện lầu son gác tía của nhà vua Hêrôđê Đấng họ muốn tìm, nhưng trung thành dần bước theo ánh sao để chấp nhận dâng tiến của lễ Vàng Hương

Một dược cho một trẻ bé thơ ngây. Tất cả những biến cố của Mùa Đông Năm Ấy đã được ghi khắc trong tâm hồn người cha Giuse và người mẹ Maria như một kỷ niệm của một sinh nhật có một không hai trong lịch sử cứu độ của nhân loại. Hợp với mục đồng, Ba Vua, và hai Đấng Sinh Thành trẻ bé Giêsu, xin hãy cùng nhau cất cao lời mừng sinh nhật Con Thiên Chúa đã giáng sinh cho loài người chúng ta.

3. **Đêm Thanh Bình**: Đêm nay mới thật là đêm bao người trông ngóng, một đêm thanh bình, một đêm đầy ắp ơn lành. Đêm nay chính là đêm Con Thiên Chúa được tôn vinh, và con người được hưởng ơn cứu độ. Hài Nhi này là Con Thiên Chúa, là Ngôi Lời Nhập Thể, là Thiên Chúa làm người. Ngài đến đem an vui cho con người, xóa tan hận thù ghét ghen và chiếu tỏa ánh sáng xóa tan bóng sa mù che lấp dương gian. Thật thế, Ngài đã đến mà người làng Bê-lem đã không tiếp nhận Ngài. Con người vĩ đại nhất lại bị đối xử như con người tầm thường nhất. Ngài chính là ánh sáng đã bừng lên trong đêm tối để soi đường cho loài người nhân thế. Ngài là món quà quý giá Thiên Chúa trao tặng cho loài người thế mà lại bị con người từ chối. Xin hãy mở rộng lòng chúng ta để niềm vui Giáng Sinh tràn ngập tâm hồn. Xin hãy tiếp nhận ánh sáng của Ngài để tâm hồn chúng ta được đổi mới. Xin hãy tỏ lòng biết ơn vì món quà giáng sinh Thiên Chúa đã trao ban cho mỗi người là chính Con Một của Ngài trong đêm nay, một Đêm Thanh Bình cho nhân thế.
4. **Đêm Bình An**: Ngày ấy đã đến, ngày Đấng Cứu Tinh xuất hiện. Thế mà cả thành Bê-lem, và cả toàn dân Do Thái đang ngủ quên trong đợi chờ. Điều họ ngàn năm mong mỏi đã đột nhiên trở thành hiện thực và họ đã không đủ kiên nhẫn tỉnh thức mà đón nhận. Trần gian hỡi, đây niềm ước mơ đã tới, đây giờ Ngôi Hai đã ra đời, hãy ra đón tiếp Ngài. Vâng, nỗi mong chờ một Đấng Thiên Sai xóa bỏ bất công, chỉ lối đường ngay chính, xua tan đêm dài của Mùa Đông u mê đăm đui, cứu vớt kẻ bần hàn đói rách đã được thực hiện ngay đêm nay, một đêm làm vinh danh Thiên Chúa và mang lại bình an cho loài người. Như mười người trinh nữ đi đón chàng rể, xin hãy thấp sáng tâm hồn bằng những thống hối ăn năn, xin hãy tiếp tục tỉnh thức bằng những câu kinh nguyện cầu, để khi Ngài bất thần ngự đến, chúng ta sẵn sàng ra nghênh đón Ngài.
5. **Hang Bê-Lem**: Cứ mỗi Mùa Giáng Sinh về là mỗi lần được nghe lời kêu gọi khẩn thiết: “Người hỡi, hãy mau đến xem nơi hang Bê-lem Con Chúa giáng sinh khó khăn thấp hèn”. Có gì mà xem nơi hang Bê-lem tồi tàn xiêu vẹo đó ngoài một hài nhi yếu đuối nghèo hèn? Thì đây: Nơi hang Bê-lem thiên thần xướng ca, Thiên Chúa vinh danh chúng nhân an hòa; nơi hang Bê-lem chiên lừa thờ hời, tan giá đêm đông ấm thân Con Người; nơi hang Bê-lem mục đồng xúm quanh, ca hát vang lừng mến yêu chân thành; nơi hang Bê-lem huy hoàng ánh sao, soi lối Ba Vua Phương Đông đến châu; nơi hang Bê-lem ta quỳ thiết tha, xin Chúa nhân hiền xuống ơn chan hòa. Xin hãy cùng với các thiên thần đàn hát xướng ca mừng Chúa Thiên Tòa giáng sinh.